

Erasmus+ beszámoló

Nagy László András

Franciaország, Angers

Erasmus+ program

Úgy gondolom az természetes volt, hogy mint mindenki, bennem is felmerült pár kérdés, amikor a GDF honlapján átnéztem az Erasmus+ ösztöndíjjal megpályázható országok listáját. Most már úgy érzem, tudom a válaszokat is. **Mit nyerhetek vele?** Nemzetközi tapasztalatot egy interkulturális környezetben, jó nyelvtudást, szemléletváltást, nyitottságot és rugalmasságot. Felér egy személyiségfejlesztő programmal. Barátokat és ismerősöket szereztem a világ minden tájáról. A munkáltatók által megbecsült nemzetközi tapasztalat nagy előnyt fog jelenteni a jövőben reményeim szerint. Szerintem csak nyerni lehet vele, ha az ember nem fél kilépni a komfortzónájából. Ahogy a szlogen is mondja: „*Erasmus+, mert a csodák a komfortzónádon túl történnek*”. Teljes mértékben egyetértek. **Honnan kezdjem, hol érdeklődjek?** Kezdetnek felkerestem Geszti Zsófiát, Erasmus+ koordinátorom, aki rengeteget segített egész idő alatt. Felvettem a kapcsolatot olyan diákokkal, akik már voltak más országokban Erasmus ösztöndíjjal. **Meddig maradjak?** Ez attól függ melyik intézmény fogad. Minimum 3 hónapot, maximum 1 évet lehet az ösztöndíjjal eltölteni más országokban. Én 5 hónapot voltam kint. **Megéri-e egyáltalán?** Bár Franciaország rendkívül drága a magyar árakhoz, keresetekhez képest, ezért mindenképpen valamilyen plusz jövedelemmel is rendelkezni kell, mert az ösztöndíj összege önmagában nem elég a kinti élethez. Franciaországban francia nyelvtudás nélkül nem lehet munkát találni. Én több helyen is dolgoztam a nyáron, még kiutazás előtt. **Hova menjek?** Ez egyértelműen emberfüggő. Számomra két alternatíva volt elfogadható, Finnország és Franciaország. Utólag nagyon örülök, hogy az utam Franciaországba vezetett. Eddigi életem egyik legnagyobb öröme az Erasmus+ programnak és a Gábor Dénes Főiskolának. 5 hónapot tölthettem el a Loire völgyben, a festői szépségű Angers-ban.

Érkezés Angers-ba

Miután kiderült, hogy megkaptam az ösztöndíjat, rögtön elkezdtem szállást keresni. Ezt azért említem meg már az elején, mert érdemes időben elkezdni kutatni az interneten, ha jó áron, jó helyen szeretnéd tölteni a hallgatói mobilitásod. A franciaországi partnerintézmény, azaz a

Groupe Esaip ottani Erasmus+ koordinátorától kaptam segítséget és találtam egy számomra megfelelő szállást, közel az iskolához.

Több lehetőség is van a kijutásra, én a repülő, TGV kombinációt választottam. Egyrészt mert gyors, és ha időben lefoglalom a jegyeket nem is drága. Nem tagadom, eléggé izgultam az egész út alatt, azon járt az eszem, hogy vajon milyen lesz a szállás, a város, a francia emberek, az életstílus. Különböző forgatókönyvek futottak át az agyamon. Érkezésemkor az állomáson várt a szállásadóm, akinél az elmúlt 5 hónapot töltöttem. Az első pillanatban kiderült, hogy egy segítőkész, kedves hölgygel van dolgom. Nagy szerencsém volt. Pár nappal az iskolakezdés előtt érkeztem, így előtte még volt időm felfedezni a várost, a környéket.

Több órát sétáltam a városban, figyeltem az embereket, épületeket, próbáltam átérezni a francia életstílust. Végül késő délután egy kávézóban pihentem meg, ahol francia nyelvtudásom (ami még a középiskolában ragadt rám) elég volt ahhoz, hogy kérjek egy croissant és egy kávé. Akkor elhatároztam, hogy az angol mellett legalább alapszinten megtanulok franciául is beszélni. Nagyszerű franciatanáromnak és a rengeteg barátomnak köszönhetően ez sikerült is. Még kiutazás előtt felvettem a kapcsolatot a főiskolán, egy önkéntesen, külföldi hallgatókat segítő francia lánnyal, aki készségesen megválaszolta minden felmerülő kérdésemet, és mikor már kint voltam, egy rövid városnézésre is meghívott. Megmutatta a várat, a katedrálist, a leghíresebb öreg házakat, legjobb kávézókat, szórakozóhelyeket, gyönyörű parkokat, a folyót és a tavat. Facebook-on is megtaláltam az Angers, Erasmus 2014/2015 évfolyam diákjainak csoportját, ott is több emberrel felvettem a kapcsolatot. Ez rendkívül megkönnyítette az ismerkedést is a kezdeti időszakban. Minden

napra volt egy találkozásom. Érdekes, új emberek, másfajta életfelfogások, világnézetek. Merem állítani, hogy a sztereotípiákkal ellenben a franciák rendkívül nyitott, barátságos, segítőkész emberek. Nem is beszélve arról, hogy nem csak a magyarok, de a francia lányok is nagyon szépek. Szerencsésnek mondhatom magam, egy negatív élményt sem éltem át. A

várakozásomat is felülmúlta ez az 5 hónap, ami így leírva kevésnek tűnhet, de úgy érzem, egy teljesen új életfelfogással tértem haza. Rengeteg új ötlet, terv fogalmazódott meg bennem az útnak köszönhetően.

Oktatás

Október 2-án kezdődött a tanítás. Közösen a francia hallgatókkal részt vettünk a megnyitón, ahol többek között engem is bemutatnak, mint Magyarországról érkezett Erasmus+-os hallgatót. Magát a campust nagyon hangulatos kis park veszi körül és 4 épületben zajlik az oktatás. A Groupe Esaip-nak több francia városban is van kihelyezett

intézménye, de a központ Angers külvárosában, Saint Barthélémy d'Anjou-ban található. Én az 'informatique et réseaux', tehát informatika és hálózatok szakon tanultam. Fiaatalos, lendületes tanáraink voltak. Pár közülük még Budapesten is volt, úgyhogy gyorsan találtunk

közös témát a tananyag mellett is. Az oktatás angol nyelven folyt. Mindenki nagyon jóindulatú és közvetlen volt velem az első napoktól kezdve. Úgy érzem, én nagyon gyorsan tudtam alkalmazkodni az ottani életstílushoz. 3 nagyobb tárgyam volt, a francia nyelv tanulása mellett, két projektmunka az ottani diákokkal közösen, ahol az egyikben egy nagynevű francia cégnek (Omexom) kellett elkészíteni egy honlapot, a másikban, meg egy az iskolában publikálásra kerülő cikket kellett szerkesztenünk. Elég sűrű volt az órarend, szinte minden nap voltak óráink. Összehasonlítva a Gábor Dénes Főiskolával, a hazai oktatásunkat gyakorlatorientáltabbnak érzem. Tetszett viszont, a helyi cégekkel való szoros együttműködés. Már a hallgatói évek alatt részt lehet venni igazi, életszerű, különböző nehézségű projekteken. A hallgatók csapatokban választhatnak témákat a meghirdetettek közül, majd az egész félév alatt dolgoznak a cég mentorának segítségével. Ez minden szakon így van, nem csak az enyémen. A géptermekek, előadótermek nagyon hasonlóak mind a két intézményben. Az órák 8-tól 11:45-ig, majd az ebédszünet után 13:30-tól 17:15-ig tartottak. A projekteken kívül még többek között üzleti intelligencia, big data, informatikai biztonság, Java EE, CCNA, ERP & BPM órákat látogattam. A csoportunkban körülbelül 20 diák volt. Számomra, az első pár hét nagyon fárasztó volt mentálisan. Később sikerült megszokni az angol, francia, magyar váltogatását, így sokkal könnyebben vettem az akadályokat. Kikapcsolódást számomra a francia órák jelentettek, mert nagyon jó hangulatú órák voltak. Négyen voltunk a csoportban, egy spanyol, egy német srác, egy orosz származású lány Finnországból és én. Sajnos a francia órák csak december elejéig tartottak, heti két alkalommal. Viszont szakmailag február végéig folyamatosan fejlődtem a beadandó feladatok és a vizsgák által.

Erasmus+-os élet, Angers

Inspirálónak találtam olyan emberek közt lenni, akik 2-3 nyelven folyékonyan beszélnek. Különböző országokból, kontinensekről érkező diákokkal sikerült megismerkednem és összebarátkoznom. Mivel az őszi szemeszterben voltam kint,

így volt szerencsém látni a karácsonyi vásárt, és az azt megelőző készülődést is. Nagyon

hangulatos, mindenhol fények, forralt borok, almabor és persze franciásan a jellegzetes sajtok, ételek, különleges édességek, ékszerek, parfümök, ruhák a vásárban. Egyedül csak a hó hiányzott. Az óceáni éghajlat igencsak szeszélyes. Nem árt, ha reggel napszemüveget és esernyőt is viszünk magunkkal. A tömegközlekedés nagyon jó, de sajnos éjszakai járatok nincsenek. Buszok és villamosok biztosítják a gyors közlekedést, aminek a költsége 31 euro havonta. Budapesthez képest Angers kis város, így a távolságok még gyalog sem vészesek. Viszont ingyenesen lehet kerékpárt is igényelni, gyorsan, egy internetes adatlap kitöltése után, korlátlan használatra.

Angers-ban sok egyetem található és így közkedvelt úti cél az Erasmusosok körében is. Az iskolán kívüli diákélet erősen a belvárosra koncentrálódik, így könnyű a kapcsolattartás. Nagyobb baráti társaságomban sok spanyol, olasz, német, finn, francia és persze magyar diákok is voltak, akikkel folyamatosan, azóta is tartjuk a kapcsolatot. Emellett lehetőségem volt Kolumbiától kezdve Japánig, több diákkal megismerkedni és elbeszélgetni, hogy ott miként zajlik az élet, milyen a hétköznapok. Aki kíváncsi volt, annak sokat meséltem én is Budapestről, és a magyar oktatásunkról is. Én nagyon megszerettem a franciákat, és ha lehet így mondani, a francia életstílust is. Nagyon kulturált, igényes és érdekes nép. Sok tanulsággal és tapasztalattal gazdagodtam.

Jó volt köztük lenni és megismerkedni velük. Köszönöm szépen a lehetőséget a Gábor Dénes Főiskolának!